Ч. 258. Четвер 1 грудня (18 падолиста) 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій години по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Старостах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Рада державна. — З угорского сойму

По відчитаню впливів на вчерашнім засіданю палати послів принято в голосованю ухвалені дорожняною комісиєю резолюциї в справі роздаия публичних робіт. Именно ухвалено візвати правительство, аби: 1. сейчас і в як найбільших розмірах розпочало проєктовані на найблизший час роботи публичні, публичні достави з можливим поспіхом роздало і в тім дусі вплинуло на инші публично-правні тіла; 2. до услівій роздавництва державних достав влучило такі постанови о услівіях робіт, аби було можливе ужите краєвих робітників з висшими винагородами; 3. установило знижки тарифові на державних зелізницях в цїли улекшеня робітникам занятя поза місцем замешканя; 4. поручило промисловим властям, аби уділяли дозволу на ведене робіт поза звичайними годинами лише в наглих случаях; 5. аби правительство предложило палаті послів материяли в справі обезпеченя безробітних і запомог для безробітних з державних средств.

Принято крім того резолюцию п. Фресселя з візванем до правительства, аби для злагодженя недостачі праці сейчас поробили більші замовленя льокомотив і ваґонів і розділило ті замовленя рівномірно на поодинокі пори року, щоби ті й инші роботи були довершені краєвими силами і з краєвого материялу.

Резолюцию пос. Морачевского в справі приспішеня приготовляючих праць до будови водних доріг, так аби будова могла бути як найскорше піднята, ухвалено, як ми вчера доносили, 257 голосами против 128.

Принято резолюцию в справі утвореня уряду опіки над мешканями.

Резолюцию взиваючу правительство, аби предложило закон в справі ґіґієни мешкань і заснованя державної інспекциї мешкань, принято разом з поправкою п. Бузка, аби проєкти тих законів предложено соймам.

Ухвалено дальше резолюцию в справі предложеня соймам проєкту закона о поборюваню лихви в торговли землею.

По принятю кількох ще резолюций, перейшла палата до нарад над справозданєм дорожняної комісиї в справі зарядженя против дорожнї мяса.

П. Куншак підпирав внесенє комісиї що до позволеня на привіз мяса арґентиньского до 31 грудня 1911.

Справоздавець меншости Райман промовляв за принятєм внесеня социяльних демократів (меншости комісиї) о необмеженім дозволї на привіз мяса з Арґентини.

По Раймані промовляє п. мінїстер торговлї др. Вайскірхнер. Бесїдник заявив, що правительство не має нїчого до закиненя внесеням дорожняної комісиї, але мусить що до привозу арґентиньского мяса порозуміти ся з угорским правительством. На внесенє меншости комісиї що до необмеженого привозу того мяса правительство не може згодити ся з причин, які мінїстер подав в своїй попередній бесїдї.

Полемізуючи з Райманом, котрий доказував, що недостача мяса не є проминаючою постійно, заявив п. мінїстер, що треба надїяти ся, що по усуненю перепон, утрудняючих продукцию худоби, краєва продукция буде могла заспокоїти консумцию. До тої цїли мусить стреміти як правительство так і кождий австрийский політик.

Відтак пос. Аверсперґ боронив аґраріїв перед напастями социялїстів і доказував конечність високого охоронного мита. Доказує, що дорожню в західній Европі викликали не аґрарії, а лише величезний розвиток промислу в Німеччинї. Вкінци остерігає середний стан перед спільним дїланєм з социялїстами.

По промовах пос. Лехера і Голього, ко-

Ель-Бруґ.

(З анґлїйского — Уіди).

(Конець).

— Бодай ти застигла на місци, завзята почваро! — скрикнула жінка в лютости. — Досьвіта повилазять зі своїх нор скорпіони просто до тебе.

Потім вийшла, затріснувши за собою двері і знов ключ заскреготів в заржавілім замку.

Дитина одеревіла зі страху, обернула ся на бік і хлептала язиком розлиту на земли воду; але могла засягнути так мало, що спрага радше зросла, як затихла; при тім кусники побитого скла порізали їй губи. Она з трудом підняла ся на колїна, а відтак встала на ноги. В темноті блищала крихітка благодатного сьвітла. Був то місячний промінь, що зазирав крізь вузеньку щілину закратованого вікна. З надвору зайшов єї солодкий, дикий запах цвитучого степу. Лагідне сьвітло і привітний запах збудили єї приспану сьвідомість, скріпили єї приголомшену голову. Она думала не без якоїсь надії, яким способом видобути ся з тої самолївки?

Та діра не була ширша від вовчої ями і від єї голови до неї було що найменше два метри. Она знала, що від жандармів не може надіяти ся ніякого милосердия. Таких вязнів, як она, не хоронить ні молодість, ні старість і коли хто умре у вязници, не роблять за ним дослідів. Хоч дитина, она знала, що від своїх ворогів, хоч єї увязнили безправно, не може надіяти ся помилуваня. Вікно виглядало страшно вузке, але она була дуже струнка, а єї мокра, льняна спідничка облипала до неї тїсно.

В арешті не було що приставити до вікна; стіни і підлога були зовсім голї. Але в самій стіні намацала ямки і горбки від каміня, що відставало або випало, а в одним місци був зелізний скобель. Она учила ся ґімнастики від вітця, але тепер так зіслабла з утоми, напруженя і голоду, так дрожала від страху, нужди і поневірки, що ледве мала силу долізти до стіни. Вкінци не знала, що там може бути по тім боці; лиш по запаху зїля догадувала ся, що вікно виходило на вольний степ, але не знала того на певно.

Знала однак добре, що тут, де була тепер, не надіяти ся їй ні змилуваня ні ратунку, що скорпіони мали би більше серця для неї, як єї мучителі і та певність додало їїї сили до надлюдского зусиля. Стала пальцями на перший камінь, що виставав, а нігтями вхопила ся за другий над головою. Так підняла ся, аби досягнути скобля, а вилізши на него, підсунула ся до гори ніби жовна, що лізе горі пнем.

Єї ніздря захопили запах степового зїля, лице осьвітило місячне проміне. В неї вступила відвага. Она силувала ся обдираючи собі ноги і руки, досягнути вікна і виглянути на сьвіт. Побачила лише широкі простори Бруґври, що лежали тихо під місячним сяєвом. Але діра була така вузка, що она утратила всяку надію пролізти крізь неї. Бояла ся, що упаде коміть головою. — Дїй ся воля Божа — думала — всеж таки то ліпше, як лишити ся тут і згинути від голоду і спраги. Хоч скінчить скорше і розчарує ворогів свого батька. Виставила насамперед крізь діру голову а відтак стиснула плечі, аби зробити ся як можна найтоншою. Вкінци вперла ся в діру з цїлої сили, не дбаючи, що калїчить шкіру на плечах до крови. Ніяким способом не могла так обернути ся, аби зіскочити на ноги. Могла лиш пхати ся і випасти на голову, без огляду на те, що ждало єї на долині. І так зробила. Коли вже колїнами досягла рами вікна, кинула ся на осліп крізь діру. Єї власна вага переважила і она упала мов той чоловік, що бере ся літати. На щасте під стїною лежала купа сухого базнику, що був гнучкий і подав ся під нею. На хвилю стратила память, але не стало ся їй нїчого, крім того, що пообдирала собі ноги на колїнах і руки на ліктях. Розглянувши ся довкола, побачила, що між нею, а отвертим степом не було ніякої загороди. За нею і над нею темніли високі мури касарні, а перед нею був вільний степ. Чула гавкане псів по тамтім боці мурів. Збіджена і ледве жива зібрала останки сил і перейшла через дорогу, що відділювала єї від степу. В почутю волї і від запаху дикого, дорослого бруґа вступили в неї нові сили. Бігла і бігла мов малий підбивший ся коник, шпортаючи ся, піднимаючи ся знов і так дальше на осліп через корчі і бу-

три боронили внесеня меншости комісиї, наради о год. 6¹, вечером покінчено і назначено слідуюче засїданє на нинї 11 год. рано.

Угорский сойм вів вчера дискусию над буджетовою провізориєю.

На запитанє, чи президия позволить на виголошуванє промов в хорватскім язиці, відповів президент, що в тій справі скличе конференцию всїх сторонництв.

В дискусиї пос. Баттіяні заявив, що не є противником потрійного союза, однако той союз приносить більші користи Німеччинї як Австро-Угорщинї. Нинї не балканьскі справи суть головною точкою заграничної полїтики, лише суперництво Анґлїї і Німеччини. Коли приглянемо ся відношеню инших держав до Німеччини, дійдемо до пересьвідченя, що Німеччина потребує нашої помочи. Панґерманьский рух в Австриї має своє жерело в Німеччинї, коли би Німеччина не робила заходів, аби той рух здавити, то Угорщина мусить против того виступити. Гр. Еренталь купив фальшиві документи за дорогі гроші і старав ся їх вихіснувати против угорских Сербів. Жадає вкінци придїленя Боснї до Угорщини, тодї Босанцї одержать правдиву автономію. Треба старати ся о вдоволене населеня, в противнім случаю рублї і инші аґітацийні средства використають аґітацию.

Новинки.

Львів, дня 30-го падолиста 1910.

— **Іменованя.** Президия кр. дирекциї скарбу іменувала официяли митових: Януар. Курчабіньского і Мих. Підгородецкого-Дорошевича ревідентами митовими в IX кл. ранґи; поборців митових: Евг. Оркіша і Гржеєулку та асистента митового Ґуґ. Піша официяли в X кл. ранґи; провізоричного асистента митового Тад. Отфіновского асистентом митовим в XI кл. ранґи а практиканта митового Йос. Гарсцю провізоричним асистентом митовим в галицких урядах митових: — дальше іменувала: официяла митового Фелиц. Прохаску ревідентом митовим в IX кл. ранґи, асистента митового Фел. Мрочковского официялом митовим в X кл. ранґи і практиканта митового Ем. Бяньского, асистентом митовим в XI кл. ранґи в галицких урядах митових.

— **Зелїзниця з Лондону до Бомбаю через Львів.** З зелїзничих кругів у Відни надходить важна відомість, що проектована нова зелїзниця з Лондону до Бомбаю піде через Вроцлав, Щакову, Краків, Львів, Підволочиска до Баку, а звідтам до Бомбаю. Первістний плян був вести ту величезну лїнїю через Варшаву. Коли би чутка о поведеню сеї лїнїї через Галичину показала ся правдивою, то через Галичину переходила би одна з найголовнїйших лїній сьвітової комунікациї, що безперечно вплинуло би додатно на економічний розвиток краю. Львів і Краків зросли би значно.

— **Дрібні вісти.** Зачувати, що староста з Бродів п. Крушиньский переходить до Перемишля а на его місце має прийти п. Тірман з Рави рускої. — „Прапор", що доси виходив в Куритибі перенїс ся до Прудентополїс в Бразилїї. До сего спонукали редакцию довги. — В Канорі, в канадийскій провінциї Саскачеван, має відбути ся в днях 26 і 27 грудня з'їзд руских фармерів. — Босаньский сойм ухвалив вибудувати власний будинок соймовий коштом 1,200.000 К. — Теодора Тиса, котрий втїк ще в маю с. р. з 3 п. уланів краєвої оборони, придержано вчера у Львові і віддано властям войсковим. Тис каже, що втїк був до Росиї, але тепер вернув звідтам і хотів сам ставити ся. — Купцеви з Янова, Кальманови Тайхови, вкрадено вчера коня разом з санками.

— **Фіскальна кара.** Із Станиславова доносять. Уряд податковий впав на фальшованє фасий податкових, якого допускав ся один з тутешних промисловців. К. Піскорж, член станиславівскої міскої ради, директор міскої каси ощадности і член оцїночної комісиї при старостві. Слїдство в сїй справі перевів др. Чирпяньский, а власти скарбові на основі того слїдства належили на Піскоржа фіскальну кару у висотї 80.000 К. До сего факту робить дехто цїкаву замітку а іменно, що на сїй справі вробляють не злий інтерес ті, що денунциюють в цїлях заробкових.

— **З зелїзниці.** Дирекция зелїзниць державних подає до відомости: З причини заметелї снїгової вдержано загальної рух на льокальній зелїзници Львів-Рава руска аж до відкликаня. — Загальний рух заведено на ново: Межи Тернополем а Збаражем дня 28 с. м; межи Борками великими а Грималовом дня 30 с. м. — Дня 29 с. м. заведено рух товаровий межи Львовом а Самбором; — дня 30 с. м. заведено часткові рух особовий на лїнїї Бережани-Потутори поїздами 5457, 5412. 5411, 5416 та межи Потуторами а Підгайцями поїздами ч. 5459, 5460, 5415 і 5416.

— **Арештованє зелїзничих злодіїв.** Минувої суботи арештувала жандармерия в Ряшеві 2 небезпечних злодіїв зелїзничих, Стан. Кохаьского і Юліяна Беднаржа, пльомбістів зелїзничих, котрі від довшого часу допускали ся крадежий всїляких предметів виймаючи їх з пакунків або таки забирачи цїлі пакунки. Злодії ті мали також спільників в Перемишли і полиция тамошна єсть вже на їх тропі. Они допускали ся крадежий в маґазинах зелїзничих вже від двох лїт, а вартість вкраденых предметів виносить кілька тисячів корон. Пошкоджені суть скарб державний і фірма Ляйкавфа у Відни. Крадежий допускали ся в той спосіб, що підчас вічної служби заносили „вибрані" пересилки до вагона, в котрім Беднарж замикав ся і там вибирав з пакунка, що дало ся а Кохаьский тимчасом стояв на вартї. Ревізия переведена в помешканях обох злодіїв і в 13 домах їх знакомих і любовниць викрила цїлий маґазин крадених річий.

— **Стипендийні запомоги Тов. „Просьвіта".** Головний Видїл Тов-а „Просьвіта" у Львові оголошує отсим конкурс на слїдуючі стипендийні запомоги на рік 1911:

1) На 1 одноразову запомогу з фонду стипендийного ім. Тараса Шевченка в квотї 300 К. О сю запомогу можуть старати ся передовсїм убогі талановиті лїтерати і артисти україньско-руской народности, як також убога талановита молодїж україньско-руской народности, що по укінченю висших шкіл віддає ся специяльним студиям науковим;

2) на 1 одноразову запомогу з фонду стипендийного ім. Теодора Качали в квотї 240 К, призначену для сина селянина-господаря україньско-руской народности, ученика середних шкіл з цензурами в сьвідоцтві переважно відзначаючими, або студента университету з дуже добрими кольоквіями. Петенти, походячі з Ферлїєва (пов. Рогатин), Кабаровець (пов. Золочів) і Медині (пов. Збараж), при рівних нотах в сьвідоцтві мають першеньство;

3) на 1 постійну запомогу з фонду стипендийного ім. Евзевія Грушкевича в квотї 200 К. О сю стипендию мають право старати ся в першій лїнїї мужескі потомки імени Грушкевича, котрі викажуть ся, що є потомками бл. п. о. Віктора Грушкевича, помершого в Колодрубах 1877 р., а відтак потомки бл. п. о. Сильвестра Грушкевича, помершого в Мокрянах 1880 року, бл. п. о. Киприяна Грушкевича, помершого в Дахнові 1862 року, бл. п. о. Самійла Грушкевича, помершого в Клїцку 1877 року і професора ґімн. Теофіля Грушкевича;

4) на 10 одноразових запомог з фонду стипендийного імени о. Станислава Новосада по 240 кор., призначених для учеників шкіл середних, україньско-рускої народности;

5) на 10 одноразових запомог з фонду стипендийного імени о. Станислава Новосада по 240 К, призначених для учениць шкіл середних україньско-руской народности. (При запомогах під 4) і 5) мають першеньство сироти по україньско-руских сьвященниках);

6) на 1 постійну запомогу з фонду стипендийного ім. Франца Фронца в квотї 150 К, призначену для учеників укр.-руской народности низшої ґімназиї в Перемишли аж до укінченя, з виключенєм синів сьвященників і дяків (після виразно зазначеної волї фундатора);

ряни, не дбаючи, що калїчить ся і коле, під вражінєм відзисканої свободи.

Небо впіскрило ся, місяць підняв ся високо; минула може не одна година, она не тямила. Нараз ноги подали ся під нею і она не в силї зробити нї кроку більше упала вичерпана, мов поцїлена каменем пташина. Але упала між буряни, а они схилили ся над нею і заслонили перед людским оком так, що коли жандарми виїхали в степ на здогін за нею, переїхали попри неї кілька кроків і не завдріли нїчого крім бурянів, що блискотїли в місячнім проміню.

„Ель бруґ" приняв єї в свої обійми, немов відплачуючись їй за єї прихильність до него і полохливі нічні зьвірята, що мешкали в бурянах, приглядали ся їй цїкаво, не роблячи їй кривди. Рапавки спивали нічну росу, мала брунатна сова ловила нетлї, у воздусї гули водні пливаки. Дитина лежала без руху в горячцї, в омлїню, що подобало на смерть.

Коли на всхіднім краю степів почало сьвитати, падїйшов стежкою, ледви замітною між бурянами якийсь чоловік з мулом, що віз на хребті великі коші. Був се старий селянин з Карпадо. Єму стало жаль, що напудив ся і втїк; роздумавши отже по дорозї, він вернув домів, взяв зі собою мула і вийшов під вечер на Бруґієру, а в ночи зайшов до кривки Доллябелї, що сидів в знаних руїнах і перестеріг его, аби не вертав до Ґалярате, але як можна найшвидше утїкав через Силїбен до Швайцариї. Тепер, виправивши свого пана, вертав до господарства в Кардано, наповнивши коші жовтим піском на случай, коли би хто питав его, куди їздив.

Він не знав нїчого про вандрівку Пальми, але коли переходив коло місця, де она лежала, его мул схилив голову на долину, станув і заіржав. Він знав єї добре, бо она давала єму нераз хлїба і моркви, зайшла до селяньскої хати на краю степу, аби коли сам властитель заходив з мулом до міста. Ідалїчіо знав добре, що его мул мудрійший від него; поглянув отже в траву і пізнав дитину.

Догадав ся зараз, чого она тут ходила. Она тут виглядала нїби мертва, але він приложив свою мозолясту руку до єї лиця і почув, що дихає, хоч живчик бив ся за слабо, аби его можна було чути.

Стояв хвилину безрадний, потім висипав з кошів пісок, нарізав ножиком припятим до пояса трохи лободи, розстелив єї рівно на хребтї мула від коша до коша, взяв дитину легко на руки і положив єї на верха, нїби на постіль. Вкінци кавалком мотуза, що мав з собою, перевязав єї для безпечности до карку мула разом з лободою.

— Она все так розпадала ся за тим „Бруґом" — подумав — от сарака! Пустила ся шукати батька, тай заблудила.

Потім завернув до свого села, а звідси пустив ся поволи на вправцї через степ до міста, не знаючи навіть про се нїчого, що за нею розбивали ся на конях жандарми. Ідучи так з трудом коло неї, аби не впала, крок за кроком, він тілько під полудне добив ся до рогачки в Ґалярате. Прикрив єї лопухами від сонця і від мух.

— Везу внучку до шпиталю; на Градасцї трафило ся їй нещастє; розбила голову і стратила від того память — казав стражникам на рогачцї і підняв трохи вязки бадиля, аби могли побачити, що везе людину.

Они поглянули і пустили его, посмотривши для певности в кошах, чи порожні.

І так завіз єї щасливо аж до єї старого почорнїлого, привітного дому при площі делля Паска.

Коли прийшла до памяти, а то наступило не зараз, але по кількапайцяти днях, то аж лежала в своїм малім ліжечку під сьвяченою шуткою.

— Я не сказала нї слова! — скрикнула голосно. — Скажи єму, що я мовчала!

Сільвія Доллябеля притулила уста до єї маленької, пораненої ніжки.

7) на 1 одноразову запомогу з фонду стипендийного ім. **Михайла Спожарского** в квоті 180 К, призначену для убогих учеників україньско-руских сьвящеників з Галичини і Буковини;

8) на 1 одноразову запомогу з фонду стипендийного ім. **Ольги з Гузарів Левицкої** в квоті 24 К, для ученика VII. або VIII. кляси україньско-рускої львівскої ґімназиї, що а) є бідним сиротою, б) відбуває доси науку безпереривно тільки в однім з україньско-руских ґімназий в Галичині, в) з україньско-рускої мови має поступ дуже добрий, та віддаєть ся науці сеї мови з замилованем (що має посьвідчити дотичний учитель).

Подання о надане повисших стипендийних запомог, заосмотрені в хетрику хрещеня, сьвідоцтво убожества і сьвідоцтво шкільне з послідного півроку, належить вносити через дирекцию заведеня до головного виділу товариства „Просьвіта" у Львові (Ринок ч. 10) найдальше до 31 грудня 1910.

— **Збори окружних начальників сокільских.** Філії львівского „Сокола" мають вислати своіх другів-начальників на нараду, яка відбуде ся дня 4 грудня 1910 у Львові в сали „Сокола" при ул. Руській ч. 20. Початок о год. 10 перед полуднем. Порядок: Прикази до впоряду. Підготоване вправ на здвиг у Львові. Руханка в товариствах. Внески і запити. — Начальників вислати мають: Бережани, Бучач, Борщів, Буск, Білий Камінь, Болехів, Бібрка, Вигнанка, Городенка, Городок, Гусятин, Долина, Ермаківка, Зарваниця, Збараж, Жидачів, Жовква, Камінка, Коломия, Комарно, Козова, Медика, Миколаїв, Рогатин, Самбір, Сокаль, Станиславів, Стрий, Тернопіль, Тисьмениця, Щирець, Ходорів, Янів, Яричів.

— **Архієрейске посьвячене церкви.** З Комарна доносять: День 21. с. м. остане ся довго в памяти тутешних жителів і як і взагалі Русинів рудецкого повіта. Того дня відбула ся у нас величаве посьвячене нової церкви, збудованої коштом 160.000 кор. а посьвячення довершив Преосьв. Владика перемиский Є. Ексц. еп. Константин Чехович. Є. Ексц. еп. Чехович приїхав вже в неділю дня 20. с. м. вечером на стацию Комарно-Бучали. На дворець виїхала проти него сокільска бандерия в числі 200 мужа на конях зі смолоскипами. В місті витано Архієрея в обох церквах і в костелі а також при двох тріюмфальних брамах. При першій брамі витав за бурмістра Жида віцебурмістр Поляк польскою промовою. Крім бандериї зібрало ся зі смолоскипами кількасот Соколів і Січовиків. По промові віцебурмістра витав архиєрея знов по польски настоятель кагалу, що закінчив свою довгу промову по єврейски. При другій брамі, вже на передмістю, де стоїть матірна церква, витав достойного гостя знаний наш патріот міщанин Олекса Пеленьский прегарною рускою промовою і вручив хліб та сіль. На другий день відбуло ся посьвячене церкви при здвизі — мимо слоти — до 15.000 народа. Всї сокільскі і січові гнізда з цілого повіта прибули навіть по 4 до 5 миль далеко в комплеті. Треба тут ще й то зазначити, що комарняньске міщаньство зложило доси 7000 кор. на украшене церкви. Все то заслуга місцевого сотрудника о. Володимира Петрика, котрого трудам треба завдячувати, що до двох літ виставлено так величавий Дім Божий.

— **Пригода на зелізници.** Межи Нижанковичами а Новим Містом вискочив опогди внаслідок т. зв. „контрапари" із шин поїзд товаровий. При поїзді тім були дві льокомотиви і коли внаслідок сиґналів, щоби прискорити їзду, машиніст при другій машині із заду пустив єї в скорший рух, другий з переду дав контрапару, значить ся, пустив машину взад. Внаслідок того задні і передні вози сперлись одні об других і около 20 возів розбило ся. З людий не потерпів ніхто значнійшої ушкоди і лиш один кондуктор зголосив ся недужим.

Телеґрами.

Відень 30 падолиста. В палаті послів вела ся дальша дискусия над зарядженями в справі дорожнї і браку мяса. Перший промавляв нинї пос. Панц (христ. соц.)

Відень 30 падолиста. Перед засїданем палати послів радила комісия реґулямінова над внесенем референта др. Штайнвендера в справі продовженя до 31. грудня 1911 р. обовязуючу силу тимчасового реґуляміну палати з пропущенем параґрафу о праві предсїдателя палати усувати послів з засїдань. — Внесене пос. др. К. Левицкого, щоби нинїшне засїдане відрочити а внесене Штайнвендера оголосити друком, упало. Наведене повисше внесене пос. Штайнвендера ухвалено значною більшостию.

Тула 30 падолиста. (П. Аґ. тел.) Тутешний суд затвердив завіщане ґр. Толстого, котре він написав власноручно. Завіщане має дату 5 липня 1910 р. і було написане в Ясній Полянї. Завіщане каже, що всї твори, які він написав по 1881 р., суть власностию єго доньки Александри.

Атини 30 падолиста. Тесальска поліция вислідила вже особи, котрі доконали замаху на поїзд, котрим їхав Веніцельос. Припускають, що то суть члени селяньскої партиї, котрих аґітатори підбурили против Веніцельоса.

Кольчестер 30 падолиста. Міністра Черчіля, коли вчера вечером ішов на збори, обкидано на улици гнилими рибами і болотом. В льокалях лїберальних комітетів повибивано шиби. Поломано і знищено повіз, котрого уживали лїберали до виборчої аґітациї. До пізної ночи ходили улицями полицийні патрулї.

Астрахан 30 падолиста. З причини бурі на Каспійскім мори вивернуло ся 10 лодий і згинуло около 300 людий.

Цїна збіжа У Львові.

дня 29-го падолиста:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	10 60	до	10 80
Жито	7·20	„	7·40
Овес	7·50	„	7·70
Ячмінь пашний	7 30	„	7·50
Ячмінь броварний	7·50	„	8·50
Ріпак	—·—	„	—·—
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня	19 —	„	21·—
Вика	7 60	„	8·—
Бобик	7·50	„	7·70
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„	—·—
Конюшина червона	65·—	„	80 —
Конюшина біла	9[illegible]·—	„	110·—
Конюшина шведска	65·—	„	75·—
Тимотка	36·—	„	39·—

— **Домашна кухня.** (Як варити і печи?) Зладила Леонтина Лучаківска. Львів 1910. Накладом Миколи Заячківского. З друкарні Івана Айхельберґера, Львів, Ринок ч. 10. — Цїна одного примірника 1 К 50 с.

Рух поїздів зелізничих

обовязуючий з днем 1 мая 1910 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від 6·00 вечером до 5·59 рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·30**, **8·55**, **1·15**, **1·30**, **8·40**, 7·27 10·10, 5·45, 10·05.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2·15**, 5·40, 10·30.
З Черновець: 12·20, 5·45*), 8·05, 10·21**, **2·05** 5·53, **6·35**, **9·50**.
*) Із Станиславова. **) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·28, 11·45, 4·25, 7·41, 10·19*), 11·02
*) Від 19/6 до 11/9 в неділї і р. сьвята.
З Самбора: 8·00, 9·58, 2·00, 9·00.
З Сокаля: 7·32, 1·20, 8·00.
З Яворова: 8·15, 5·00·
З Підгаєць: 11·15, 9·58.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2·00**, 5·17, 10·13.
З Підгаєць: 10·54, 9·44.
З Винник: 6·29, 7·26, 11·55*).
*) Лиш в середу і суботу.

На Личаків:

З Підгаєць: 10·36, 9·27.
З Винник: 7·08, 6·11, 11·38*).
*) Лиш в середу і суботу.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·45**, 3·55, 6·04, **8·25**, 8·40, **2·45**, **3·15**, **6·55**, 7·45, 11·15.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, 8·10, 11·10, 11·33.
До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 10·36, 2·52*), 5·59**).
*) До Станиславова. **) До Коломиї.
До Стрия: 7·30, 10·15, 6·50, 11·25, 1·45.
До Самбора: 6·00, 9·05, 3·40, 10·40.
До Сокаля: 7·34, 2·30, 7·10, 11·35*).
*) До Рави рускої лиш в неділї.
До Яворова: 8·20, 6·30.
До Підгаєць: 5·58, 6·16·

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·35, 11·00, **2·31**, 8·33, 11·32.
До Підгаєць: 6·12, 6·30.
До Винник: 1·30, 10·30*).
*) Лиш в середу і суботу.

З Личакова:

До Підгаєць: 6·31, 6·50.
До Винник: 1·49, 10·54*).
*) Лиш в середу і суботу.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).